జెకర్యా 1వ అధ్యాయము

1 దర్యావేషు ఏలుబడియందు రెండవ సంవత్సరము ఎనిమిదవ నెలలో యెహోవా వాక్కు ప్రవక్తయు ఇద్దోకు
పుట్టిన బెరక్యా కుమారుడునైన జెకర్యాకు ప్రత్యక్షమై సెలవిచ్చినదేమనగా 2– యెహోవా మీ పితరులమీద 3
బహుగా కోపించెను. 3 కాబట్టి నీవు వారితో ఇట్లనుము– సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా సెలవిచ్చునదేమనగా–
మీరు నా తట్టు తిరిగినయెడల నేను మీ తట్టు తిరుగుదునని సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా సెలవిచ్చు
చున్నాడు; ఇదే సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా వాక్కు. 4 మీరు మీ పితరులవంటివారై యుండవద్దు;
పూర్వీకులైన ప్రవక్తలు – సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా సెలవిచ్చునదేమనగా– మీ దుర్మార్గతను మీ
దుష్క్రియలను మాని తిరుగుడని వారికి ప్రకటించినను వారు వినకపోయిరి, నా మాట ఆలకించక పోయిరి; ఇదే
యెహోవా వాక్కు. 5 మీ పితరులేమైరి? ప్రవక్తలు నిత్యము బ్రదుకుదురా? 6 అయినను నా సేవకులైన ప్రవక్తలకు
నేను సెలవిచ్చిన మాటలును కట్టడలును మీ పితరుల విషయములో నెరవేరలేదా? నెరవేరగా వారు తిరిగి– మన
ప్రవర్తనుబట్టియు క్రియలను బట్టియు యెహోవా మనకు చేయదలచిన ప్రకారముగా ఆయన అంతయు మనకు
చేసియున్నాడని చెప్పుకొనిరి. 7 మరియు దర్యావేషు ఏలుబడియందు రెండవ సంవత్సరము శెబాటు అను పదకొండవ
నెల యిరువది నాలుగవ దినమున యెహోవా వాక్కు ప్రవక్తయు ఇద్దోకు పుట్టిన బెరక్యా కుమారుడునైన జెకర్యాకు
ప్రత్యక్షమై యీలాగు సెలవిచ్చెను. 8– రాత్రి ఎఱ్ఱని గుఱ్ఱమునెక్కిన మనుష్యుడొకడు నాకు కనబడెను; అతడు
లోయలోనున్న గొంజి చెట్లలో నిలువబడి యుండగా అతని వెనుక ఎఱ్ఱని గుఱ్ఱములను చుక్కలు చుక్కలుగల
గుఱ్ఱములును తెల్లని గుఱ్ఱములును కనబడెను. 9 అప్పుడు– నా యేలినవాడా, యివి యైనది నేను నీకు
తెలియజేతుననెను.। 10అప్పుడు గొంజి చెట్లలో నిలువబడియున్నవాడు–ఇవి లోకమంతటను తిరుగులాడుటకు
యెహోవా పంపించిన గుఱ్ఱములని చెప్పెను. 11 అవి గొంజిచెట్ల మధ్యను నిలువబడిన యెహోవా దూతను చూచి
– మేము లోకమంతట తిరుగులాడివచ్చియున్నాము; ఇదిగో లోకులందరు శాంతముకలిగి నిమ్మళముగా ఉన్నారని
చెప్పెను. 12 అందుకు యెహోవా దూత– సైన్యముల కధిపతియగు యెహోవా, డెబ్బది సంవత్సరముల నుండి
నీవు యెరూషలేము మీదను యూదా పట్టణముల మీదను కోపముంచియున్నావే; యిక ఎన్నాళ్లు
కనికరింపకయుందువు అని మనవిచేయగా 13 యెహోవా నాతో మాటలాడిన దూతకు ఆదరణయైన మధుర
వచనములతో ఉత్తరమిచ్చెను. 14 కాబట్టి నాతో మాటలాడుచున్న దూత నాతో ఇట్లనెను– నీవు ప్రకటన
చేయవలసినదేమనగా– సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా ఈలాగు సెలవిచ్చుచున్నాడు– నేను యెరూషలేము
విషయములోను సీయోను విషయములోను అధికాసక్తి కలిగియున్నాను; 15 నిమ్మళముగా ఉన్న అన్యజనులమీద
నేను బహుగా కోపించుచున్నాను; ఏలయనగా నేను కొంచెము కోపపడగా కీడుచేయవలెనన్న తాత్పర్యముతో
వారు సహాయులైరి. 16 కాబట్టి యెహోవా సెలవిచ్చునదేమనగా – వాత్సల్యము గలవాడనై నేను యెరూషలేము
తట్టు తిరిగియున్నాను; అందులో నా మందిరము కట్టబడును; యెరూషలేము మీద శిల్పకారులు నూలు
సాగలాగుదురు; యెరూషలేముమీద శిల్పకారులు నూలు సాగలాగుదురు; ఇదే సైన్యములకు అధిపతియగు యెహోవా

వాక్కు. 17 నీవు ఇంకను ప్రకటన చేయవలసినదేమనగా - ఇక నా పట్టణములు భాగ్యముతో మరి
ఎక్కువగావింపబడును, ఇంకను యెహోవా సీయోనును ఓదార్చును, యెరూషలేమును ఆయన ఇకను కోరుకొనును. 18
అప్పుడు నేను తేరిచూడగా నాలుగు కొమ్ములు కనబడెను. 19 - ఇవి ఏమిటివని నేను నాతో మాటలాడుచున్న
దూతనడుగగా అతడు- ఇవి యూదావారిని ఇశ్రాయేలువారిని యెరూషలేము నివాసులను చెదరగొట్టిన
కొమ్ములనెను. 20 యెహోవా నలుగురు కంసాలులను నాకు కనుపరచగా 21- వీరేమి చేయబోవుచున్నారని
నేనడినందుకు ఆయన-ఎవడును తలయెత్త కుండ యూదావారిని చెదరగొట్టిన కొమ్ములు ఇవే. అయితే వాటిని
భయపెట్టుటకును, యూదా దేశస్థులనందరిని చెదరగొట్టుటకై వారిమీద బలాత్కారము జరిగించినను అన్యజనుల
కొమ్ములను పడగొట్టుటకును వీరు వచ్చియున్నారని నాకు సెలవిచ్చెను.

Zechariah 1

1 In the eighth month, in the second year of Darius, came the word of the LORD unto
Zechariah, the son of Berechiah, the son of Iddo the prophet, saying, 2 The LORD hath
been sore displeased with your fathers. 3 Therefore say thou unto them, Thus saith the
LORD of hosts; Turn ye unto me, saith the LORD of hosts, and I will turn unto you, saith
the LORD of hosts. 4 Be ye not as your fathers, unto whom the former prophets have
cried, saying, Thus saith the LORD of hosts; Turn ye now from your evil ways, and from
your evil doings: but they did not hear, nor hearken unto me, saith the LORD. 5 Your
fathers, where are they? and the prophets, do they live for ever? 6 But my words and my
statutes, which I commanded my servants the prophets, did they not take hold of your
fathers? and they returned and said, Like as the LORD of hosts thought to do unto us,
according to our ways, and according to our doings, so hath he dealt with us. 7 Upon the
four and twentieth day of the eleventh month, which is the month Sebat, in the second
year of Darius, came the word of the LORD unto Zechariah, the son of Berechiah, the son
of Iddo the prophet, saying, 8 I saw by night, and behold a man riding upon a red horse,
and he stood among the myrtle trees that were in the bottom; and behind him were there
red horses, speckled, and white. 9 Then said I, O my lord, what are these? And the angel
that talked with me said unto me, I will show thee what these be. 10 And the man that
stood among the myrtle trees answered and said, These are they whom the LORD hath
sent to walk to and fro through the earth. 11 And they answered the angel of the LORD
that stood among the myrtle trees, and said, We have walked to and fro through the earth,
and, behold, all the earth sitteth still, and is at rest. 12 Then the angel of the LORD
answered and said, O LORD of hosts, how long wilt thou not have mercy on Jerusalem
and on the cities of Judah, against which thou hast had indignation these threescore and
ten years? 13 And the LORD answered the angel that talked with me with good words
and comfortable words. 14 So the angel that communed with me said unto me, Cry thou,
saying, Thus saith the LORD of hosts; I am jealous for Jerusalem and for Zion with a

great jealousy. 15 And I am very sore displeased with the heathen that are at ease: for I was but a little displeased, and they helped forward the affliction. 16 Therefore thus saith the LORD; I am returned to Jerusalem with mercies: my house shall be built in it, saith the LORD of hosts, and a line shall be stretched forth upon Jerusalem. 17 Cry yet, saying, Thus saith the LORD of hosts; My cities through prosperity shall yet be spread abroad; and the LORD shall yet comfort Zion, and shall yet choose Jerusalem. 18 Then lifted I up mine eyes, and saw, and behold four horns. 19 And I said unto the angel that talked with me, What be these? And he answered me, These are the horns which have scattered Judah, Israel, and Jerusalem. 20 And the LORD showed me four carpenters. 21 Then said I, What come these to do? And he spake, saying, These are the horns which have scattered Judah, so that no man did lift up his head: but these are come to fray them, to cast out the horns of the Gentiles, which lifted up their horn over the land of Judah to scatter it.

Commentary

This prophecy is suitable to all, as the scope is to reprove for sin, and threaten God's judgments against the impenitent, and to encourage those that feared God, with assurances of the mercy God had in store for his church, and especially of the coming of the Messiah, and the setting up his kingdom in the world.

An exhortation to repentance.God's almighty power and sovereign dominion, should engage and encourage sinners to repent and turn to Him. It is very desirable to have the Lord of hosts for our friend, and very dreadful to have him for our enemy. Review what is past, and observe the message God sent by his servants, the prophets, to your fathers. Turn ye now from your evil ways, and from your evil doings. Be persuaded to leave your sins, as the only way to prevent approaching ruin. What is become of our fathers, and of the prophets that preached to them? They are all dead and gone. Here they were, in the towns and countries where we live, passing and repassing in the same streets, dwelling in the same houses, trading in the same shops and exchanges, worshipping God in the same places. But where are they? When they died, there was not an end of them; they are in eternity, in the world of spirits, the unchangeable world to which we hasten apace. Where are they? Those of them who lived and died in sin, are in torment. Those who lived and died in Christ, are in heaven; and if we live and die as they did, we shall be with them shortly and eternally. If they minded not their own souls, is that a reason why their posterity should ruin theirs also? The prophets are gone. Christ is a Prophet that lives for ever, but all other prophets have a period put to their office. Oh that this consideration had its due weight; that dying ministers are dealing with dying people about their never-dying souls, and an awful eternity, upon the brink of which both are standing! In another world, both we and our prophets shall live for ever: to

prepare for that world ought to be our great care in this. The preachers died, and the hearers died, but the word of God died not; not one jot or title of it fell to the ground; for he is righteous.

A vision of the ministry of angels. *;The prophet saw a dark, shady grove, hidden by hills. This represented the low, melancholy condition of the Jewish church. A man like a warrior sat on a red horse, in the midst of this shady myrtle-grove. Though the church was in a low condition, Christ was present in the midst, ready to appear for the relief of his people. Behind him were angels ready to be employed by him, some in acts of judgment, others of mercy, others in mixed events. Would we know something of the mysteries of the kingdom of heaven, we must apply, not to angels, for they are themselves learners, but to Christ himself. He is ready to teach those humbly desirous to learn the things of God. The nations near Judea enjoyed peace at that time, but the state of the Jews was unsettled, which gave rise to the pleading that followed; but mercy must only be hoped for through Christ. His intercession for his church prevails. The Lord answered the Angel, this Angel of the covenant, with promises of mercy and deliverance. All the good words and comfortable words of the gospel we receive from Jesus Christ, as he received them from the Father, in answer to the prayer of his blood; and his ministers are to preach them to all the world. The earth sat still, and was at rest. It is not uncommon for the enemies of God to be at rest in sin, while his people are enduring correction, harassed by temptation, disquieted by fears of wrath, or groaning under oppression and persecution. Here are predictions which had reference to the revival of the Jews after the captivity, but those events were shadows of what shall take place in the church, after the oppression of the New Testament Babylon is ended.*

The security of the Jews and the destruction of their enemies. *;The enemies of the church threaten to cut off the name of Israel. They are horns, emblems of power, strength, and violence. The prophet saw them so formidable that he began to despair of the safety of every good man, and the success of every good work; but the Lord showed him four workmen empowered to cut off these horns. With an eye of sense we see the power of the enemies of the church; look which way we will, the world shows us that; but it is only with an eye of faith that we see it safe. The Lord shows us that. When God has work to do, he will raise up some to do it, and others to defend it, and to protect those employed in doing it. What cause there is to look up in love and praise to the holy and eternal Spirit, who has the same care over the present and eternal interests of believers, by the holy word bringing the church to know the wonderful things of salvation!*